

tabt for Statsbanerne. Disse Betragtninger, som eré gjort gældende saa mange Gange før, og som jeg ikke kan forstaa, at Finansudvalgets Flertal ikke har kunnet gaa med til, ere endnu mere berettigede i Dag end for nogle Aar tilbage, og jeg skal derfor anbefale Andragendet til Velvillie her i Tinget, idet jeg for øvrigt gaar ud fra, at Kredens Folketingsmand ogsaa vil udtale sig derom, og han kan for saa vidt gøre det med mere Vægt end jeg.

N. Jensen: Naar jeg har ønsket at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den Indstilling Nr. 2 (Betænkningen Nr. 79), der er foreslaaet af et Mindretal, det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Neergaard), er det ikke, fordi jeg personlig sidder inde med større Sagskunders paa dette Omraade, men fordi det forekommer mig, at den Behandlingsmaade, som vedkommende Andrager har været Genstand for, har været mildest talt ikke ganske i Overensstemmelse med min Opfattelse af Befordringsreglementet. Hvad er det, Generaldirektionen for Statsbanerne efter den foreliggende Indstilling benytter sig af for at begrunde sin Vægning? Den siger, at Ostemasse maa opfattes som et Raamateriale, der ikke uden yderligere Bearbejdelse bliver tjenlig til Menneskeføde. Nu er det ganske forunderligt at se, at Stationsforstanderen i Vejle har den Mening, at det ikke kan gaa at befordre sur Ost eller Ostemasse, skønt det er indpakket i en saadan Emballage, som Befordringsreglementet foreskriver, medens man paa 5 andre Steder, f. Eks. i Silkeborg, Aalborg, Esbjerg, Slagelse osv. har erklæret sig villig til at befordre det som en let fordærvelig Vare. Da Stationsforstanderen nægtede at befordre Varen, har vedkommende Modtager indsendt et Andragende til Generaldirektionen, og det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) og jeg have i Fjor indbragt det i Ministeriet. Sagen blev da optagen paa ny, og man kom til det Resultat, som jeg her har nævnt: man fandt ikke Ostemasse tjenlig til Menneskeføde og mente ikke, det kunde betragtes som Ost. Nu er det ganske mærkeligt at se, at de sagkyndige, som have udtalt sig om dette Spørgsmaal, ere af en anden Mening. Det er ganske interessant at se, hvad der fremkom paa det Møde, som den ærede Forslagsstiller har omtalt, og som afholdtes i Aarhus den 28.—29. September i Fjor. Den nuværende meget ærede Minister for offentlige Arbejder var til Stede, og paa en Henvendelse til ham angaaende dette Spørgsmaal svarede Ministeren: „Det er for meget for langt af en Jurist, at han skal kunne afgøre Spørgsmaalet om, hvorvidt Ostemasse er Ost eller ikke. Kom dette Spørgsmaal for Domstolene, antager jeg, der vilde blive udmeldt sagkyndige Folk til at skønne over Spørgsmaalet, og ud fra deres Skøn vilde saa Domstolene træffe Afgørelsen“. Men hvem er da mere sagkyndig i dette Spørgsmaal end netop Statskonsulent Nissen Dall eller Professor Bøggild, der er anset for den øverste Autoritet paa Mælkeriets Omraade? Det forekommer mig derfor, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, hvorledes de sagkyndige ville stille sig overfor dette Spørgsmaal. Og det viser sig da ogsaa, at Forsamlingen enstemmig vedtog en Resolution i denne Retning. Der var sikkert nogle af mine ærede Kolleger til Stede, som ogsaa stemte for den. Resolutionen lød saaledes: „Delegeretmødet opfordrer Fællesforeningen til at virke for, at Ostemasse — ligesom Ost — af Statsbanerne bliver at modtage og forsende som let fordærvelige Varer.“ Det er ogsaa, synes mig, en Organisation, der maa regnes for henhørende til de sagkyndige, om hvem den meget ærede Minister udtalte, at det vilde blive dem, hvis Skøn blev afgørende, hvis Sagen skulde gaa til Højesteret. Og foruden denne Resolution har Formanden for „Dansk Mejeriforening“, Torben Jensen, Gislev, tillige paa denne Forenings Vegne underskrevet Andragendet og er af samme Mening.

Jeg har derfor den Opfattelse, at vi absolut herfra maa hævde det Standpunkt, de sagkyndige saa stærkt og klart have udtalt sig for, at sur Ost eller Ostemasse er en Vare, der lige saavel som Ost maa beforders paa den her angivne Maade, og jeg skal meget anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for denne Henviſning. Jeg tror ikke, der kan være noget som helst urigtigt deri, og jeg har ogsaa hørt Udtalelser fra mange af mine Kolleger her, som tidligere for et Par Maaneder siden have staaet overfor denne Sag, og som have samme Syn paa Sagen, som jeg har i dette Øjeblik. Jeg vil slutte med at opfordre Tinget til at stemme for dette Andragende, som er foreslaaet henvist af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard). Saa vidt jeg ved, har jeg Grund til at antage, at det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) er af samme Mening, skønt hans Navn ikke findes i Betænkningen.